

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: MIKULOVÁ Nataša**Obor: Herectví ALD****Oponent diplomové práce: doc. MgA. Mgr. Karel František Tománek**

Nataša Mikulová svoji diplomovou práci nazvala Zrození Venuše / Zrození autora. Vytkla si za cíl nejen přehledně vyložit historii KALD, ale současně i podat zprávu o jejím aktuálním stavu – především z pozice studenta / studentky herectví. Tomu odpovídá i základní členění předkládané práce: Polovina je věnovaná historii katedry, druhá část osobním reflexím, statistickým údajům a výsledkům dotazníkového šetření.

Dílčí závěr z první části vytváří de facto pomyslný odrazový můstek do části druhé: *„Ve srovnání s činoherní katedrou, která od počátku až do dnešních dnů ve velké míře nezměnila své učební postupy, se její mladší soupeřník KALD snaží udržet krok s dobou a světovým, nejenom divadelním, ale i politickým, sociálním a globálním směřováním. Jak historie ukazuje, není chyba vyvíjet se a zkoušet pořád nové a nové věci... Je skvělé, že i když má katedra v dnešní době své renomé a zájem uchazečů je vysoký, nebojí se přesto nadále podnikat zásadní kroky, které radikálně mění celou koncepci studia i bez jistoty, že jsou tyto kroky správné.“* (22)

Druhá část – jak bylo výše řečeno – vychází z osobní zkušenosti autorky, dotazníkového šetření a vyhodnocení získaných statistických údajů. Reflexe se týká především nové struktury magisterského programu a způsobu prezentování studentských představení v Disku. Přestože počet respondentů v dotazníkovém šetření není reprezentativní (slovy pět), některé závěry rozhodně stojí za pozornost. K problematice návaznosti bakalářského a magisterského stupně studia herectví např. Nataša uvádí: *„Ideálním řešením by ovšem bylo, kdyby katedra činoherního divadla koncipovala své studium stejně jako KALD, tudíž by se do navazujícího magisterského studia na herectví KČD mohli hlásit i studenti z KALD, kteří nemají ambice profilovat se autorsky.“* (25)

Statistická část mapuje posledních deset absolventských ročníků, konkrétně od roku 2008/09 až do současnosti. Výsledek dokládá, že uplatnění studentů herectví v praxi je mimořádně vysoké: Ze 108 studentů se jich 97 i nadále věnuje své profesi.

Otázkou ovšem zůstává, jak podobný statistický výzkum dopadne po zavedení nového magisterského programu. Nataša uvádí, že někteří spolužáci mají k novému systému výuky výhrady. Z jejího pohledu ale přínosy nakonec vyváží případná rizika: *„Dokážu tedy s přihlédnutím všech, i těch méně povedených, inscenací (své i svých spolužáků), jež vznikly během magisterského studia, říci, že ani jeden ze studentů mého hereckého ročníku nebral tvorbu své inscenace jako přítěž. I skrze náročnost a příkoří, které tvorba (častokrát první) autorské inscenace přináší, byla pro všechny vzrušením a výzvou. Všichni tuto nutnost brali jako příležitost a poslední možnost svobodně vyzkoušet divadelní experiment.“* (41)

Z diplomové práce je patrné osobní zaujetí zvoleným tématem. To je také její největší deviza. Na druhou stranu je ale nutné podotknout, že diplomová práce Nataši Mikulové postrádá hlubší vhled do dané problematiky. Autorka sama v závěru svého textu přiznává, že *„bojovala s tím, zda může odevzdat soubor svých názorů a reflexí na studium pod hlavičkou diplomové práce.“* (47) Současně pokládá – nepochybně vážně míněnou otázku – *„Jakou hloubkovou studii může nabídnout student herectví?“* (47)

Pro obhajobu předkládané práce mi tato otázka připadá naprosto zásadní. Chtěl bych tedy diplomantku požádat, aby si ji dobře rozmyslela a před zkušební komisí odprezentovala odpověď, která nabídne seriózní východisko pro výzkum v dané oblasti, tentokrát s mnohem „hlubším“ záběrem.

Diplomová práce obsahuje všechny požadované náležitosti a doporučuju ji k obhajobě.

Návrh klasifikace (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 10.9. 2019

.....
p o d p i s